

Új Julián keserve.

Messzi ősom nyomában én is
 Testvért keresek, testvért!
 Nem gyáva nyugati ágat,
 De forró szívü hatalmast:
 Napkelet-lelkü bátrát.

Szép álmú magyart várok —
 Testvért keresek, testvért!
 Nagy tűzüt, Ábel-lángút:
 Ázsia-lelkü férfit
 S asszonyt, délibáb-vágyút.

Julián régi útján
 Testvért keresek, testvért!
 Nyugatra tévedt parlag,
 Hát nem él már itt ember?
 Borzong a táj és hallgat . . .

És jönnek a Juliánok:
 Testvért keresünk, tertvért!
 S keleten Duna-táj papja,
 Nyugaton volgai vándor,
 A magyart meddön kutatja.
 DOBOS LÁSZLÓ,

Dal a kályha mellől.

Izzik a kályha
 S esti homályba
 Forró vörös fényt szór szanaszét
 Künn havas úton
 Hús szoborkúton
 Duhaj dalokat fütyül a szél.

Jó itt a párnás
 Székben a párás
 Italt szürcsölni langy-melegen,
 S csend se riasszon,
 Csacsogó asszony
 Töri a csendet este velem.

Csókodat, párom,
 Fűti a mámor,
 Kábítja agyam e csoda-est
 Fuss ki az éjbe,
 Hulljak a mélybe
 Hüljön, mint márványkő odalent.

Ez a kis ének
 Kályha mélyének
 Lobbanó lángján dalolt felém.
 Ez a parázs dal
 Furcsa varázssal
 Pattogot gárral szívem egén.

DOBOS LÁSZLÓ.